389L0428

N:o L 201/56 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 14.7.89

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä kesäkuuta 1989,

menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamiseksi

(89/428/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon([3]),

sekä katsoo, että

titaanidioksiditeollisuuden jätteistä 20 päivänä helmikuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 78/176/ETY([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 83/29/ETY([5]), ja varsinkin sen 9 artiklassa vaaditaan jäsenvaltioita laatimaan ohjelmat 20 päivänä helmikuuta 1978 olemassa olevien teollisuuslaitosten jätteiden aiheuttaman pilaantumisen asteittaiseksi vähentämiseksi ja mahdolliseksi poistamiseksi,

näissä ohjelmissa asetetaan yleiset tavoitteet nestemäisten, kiinteiden ja kaasumaisten jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämiseksi, jotka tulisi saavuttaa 1 päivään heinäkuuta 1987 mennessä, ja nämä ohjelmat oli annettava komissiolle, jotta se voisi antaa aiheelliset ehdotukset neuvostolle niiden yhdenmukaistamiseksi, ottaen huomioon tämän pilaantumisen vähentämisen ja mahdollisen poistamisen sekä kilpailuolosuhteiden parantamisen titaanidioksiditeollisuudessa,

vesistöjen suojelemiseksi olisi jätteen upottaminen vesistöön ja tiettyjen jätteiden, erityisesti kiinteiden ja voimakkaiden happojätteiden päästöt kiellettävä ja muiden jätteiden, erityisesti heikkojen happojätteiden ja neutraloitujen jätteiden päästöjä olisi vähennettävä asteittain,

olemassa olevien teollisuuslaitosten tulisi käyttää asianmukaisia järjestelmiä jätteiden käsittelemiseksi saavuttaakseen vaaditut tavoitteet annettuihin päivämääriin mennessä,

näiden järjestelmien asennus saattaa aiheuttaa suuria teknisiä ja taloudellisia ongelmia; jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi pystyttävä siirtämään eri määräysten soveltamista sillä

edellytyksellä, että on laadittu ohjelma pilaantumisen tehokkaaksi vähentämiseksi ja se on toimitettu komissiolle; milloin jäsenvaltiot kohtaavat erityisiä vaikeuksia päästöjen poisto-ohjelmissa, komission olisi voitava pidentää niitä koskevia määräaikoja,

tiettyjen jätteiden päästöjen osalta jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa pitoisuustavoitteita sillä tavoin, että tulokset ovat vertailukelpoisia kaikissa suhteissa päästörajojen perusteella saatujen tulosten kanssa, tämä vertailukelpoisuus olisi esiteltävä komissiolle annettavassa ohjelmassa,

mikäli raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa direktiivissä 80/779/ETY([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/427/ETY([7]), sekä teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä([8]) annetuissa velvoitteissa ei muuta määrätä, on tarkoituksenmukaista suojella ilman laatua määrittelemällä asianmukaiset päästöstandardit titaanidioksiditeollisuuden kaasumaisille päästöille,

toimenpiteiden tehokkaan soveltamisen todentamiseksi jäsenvaltioiden velvollisuutena olisi tarkastaa kunkin laitoksen todellista tuotantoa, ja

olisi vältettävä kaikkien jätteiden syntymistä titaanidioksiditeollisuudessa tai vaadittava, että ne käytetään uudelleen, jos se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ja tällainen jäte tulisi käyttää uudelleen tai käsitellä vaarantamatta ihmisten terveyttä tai ympäristöä,

([1]) EYVL N:o C 138, 26.5.1983, s. 5 ja EYVL N:o C 167, 27.6.1984, s. 9
([2]) EYVL N:o C 127, 14.5.1984, s. 29 ja EYVL N:o C 158, 26.6.1989
([3]) EYVL N:o C 358, 31.12.1983, s. 40
([4]) EYVL N:o L 54, 25.2.1978, s. 19
([5]) EYVL N:o L 32, 3.2.1983, s. 28
([6]) EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 30
([7]) EYVL N:o L 201, 14.7.1989, s. 53
([8]) EYVL N:o L 188, 16.7.1984, s. 20

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään direktiivin 78/176/ETY 9 artiklan 3 kohdan vaatimusten mukaisesti menettelytavoista olemassa olevien teollisuuslaitosten aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamiseksi ja sillä on tarkoitus parantaa kilpailuolosuhteita titaanidioksiditeollisuudessa.

2 artikla

1 Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) sulfaattimenetelmää käytettäessä:

— 'kiintelälä jätteellä':

— liukenemattomia malmijätteitä, joita rikkihappo ei ole hajottanut tuotantoprosessin aikana,

— vihtrilliä, toisin sanoen kiteistä ferrosulfaattia ($FeSO_4.7H_2$. O);

— 'vahvalla happojätteellä':

titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta syntyviä emäliuoksia. Jos nämä emäliuokset liittyvät heikkoihin happojätteisiin, joiden kokonaispitoisuus on enemmän kuin 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, sekä erilaisiin raskasmetalleihin(1), on nesteitä ja jätettä yhdessä pidettävä vahvana happojätteenä;

— 'käsittelyjätteellä':

suodatussuoloja, lietteitä ja nestemäisiä jätteitä, jotka syntyvät vahvojen happojätteiden käsittelystä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei tarkoita neutraloituja ja suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain rippeitä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo, ennen laimennuksia, on korkeampi kuin 5,5;

— 'heikolla happojätteellä':

pesuvesiä, jäähdytysvesiä, lauhteita ja muita lietteitä ja nestemäisiä jätteitä kuin ylläoleviin määritelmiin sisältyvät, joiden vapaan rikkihapon pitoisuus on 0,5 prosenttia tai vähemmän;

— 'neutraloidulla jätteellä':

kaikkia nesteitä, joiden pH-arvo on korkeampi kuin 5,5, jotka sisältävät vain rippeitä raskasmetalleista ja jotka ovat syntyneet suoraan suodattamalla tai dekantoimalla vahvasta tai heikosta happojätteestä sen käsittelyn jälkeen, jossa on vähennetty sen happamuutta ja raskasmetallipitoisuutta;

— 'pölyllä':

kaikenlaista tuotantolaitoksista syntyvää pölyä ja erityisesti malmi- ja pigmenttipölyä;

— 'SOx:llä':

kaasumaista rikkidioksidi-trioksidia, jota vapautuu tuotannon ja sisäisten jätteenkäsittelyprosessien eri vaiheissa, mukaanlukien happopisarat;

b) kloorimenetelmää käytettäessä:

— 'kiinteällä jätteellä' tarkoitetaan:

— liukenemattomia malmijätteitä, joita kloori ei ole hajottanut tuotantoprosessin aikana,

— metallikloridеja ja metallihydroksideja (suodatusaineita), joita syntyy kiinteässä muodossa titaanitetrakloridin valmistuksessa,

— koksijäännöksiä, joita syntyy titaanitetrakloridin valmistuksessa;

— 'vahvalla happojätteellä':

jätettä, joka sisältää enemmän kuin 0,5 prosenttia vapaata suolahappoa ja erilaisia raskasmetalleja(1);

— 'käsittelyjätteellä':

suodatussuoloja, lietteitä ja nestemäisiä jätteitä, jotka syntyvät vahvojen happojätteiden käsittelystä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei tarkoita neutraloituja ja suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain pieniä raskasmetallipitoisuu1-sia ja joiden pH-arvo, ennen mitään laimennuksia, on enemmän kuin 5,5,

— 'heikolla happojätteellä':

pesuvesiä, jäähdytysvesiä, lauhteita ja muita lietteitä ja nestemäisiä jätteitä, niinkuin edelläoleviin määritelmiin sisältyvät, joiden vapaan suolahapon pitoisuus on 0,5 prosenttia tai vähemmän;

— 'neutraloidulla jätteellä':

kaikkia nesteitä, joiden pH-arvo on enemmän kuin 5,5, jotka sisältävät vain rippeitä raskasmetalleista ja jotka ovat syntyneet suoraan suodattamalla tai dekantoimalla vahvasta tai heikosta happojätteestä sen käsittelyn jälkeen, jossa on vähennetty sen happamuutta ja raskasmetallipitoisuutta;

(1) Vahva happojäte, joka on laimennettu niin, että se sisältää 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa, sisältyy myös tähän määritelmään

— 'pölyllä':

kaikenlaista tuotantolaitoksista syntyvää pölyä ja erityisesti malmi-, pigmentti- ja koksipölyä;

— 'kloorilla':

kaasumaista klooria, jota vapautuu tuotantoprosessin eri vaiheissa;

c) sulfaatti- tai klooriprosessia käytettäessä:

— 'upottamisella vesistöön':

kaikenlaisten laivojen tai ilma-alusten(1) sekä kiinteiden tai kelluvien lauttojen aiheuttamaa, mitä tahansa tarkoituksellista ainesten tai materiaalien sijoittamista sisäisiin pintavesiin, sisäisiin rannikkovesiin, aluevesiin tai avomerelle.

2 Direktiivissä 78/176/ETY määritellyillä termeillä on sama merkitys tässä direktiivissä.

3 artikla

Minkä tahansa 2 artiklassa mainitun kiinteän jätteen, vahvan happojätteen, käsittelyjätteen, heikon happojätteen tai neutraloidun jätteen upottaminen vesistöön on oltava kiellettyä 31 päivästä joulukuuta 1989 alkaen.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteiden päästäminen sisäisiin pintavesiin, sisäisiin rannikkovesiin, aluevesiin ja avomerelle on kiellettyä:

a) sulfaattimenetelmää käyttävien, olemassaolevien teollisuuslaitosten kiinteän jätteen, vahvan happojätteen ja käsittelyjätteen osalta:

— 31 päivään joulukuuta 1989 alkaen kaikkiin edellämainittuihin vesistöihin,

b) kloorimenetelmää käyttävien, olemassaolevien teollisuuslaitosten kiinteiden jätteiden ja vahvojen happojätteiden osalta:

— 31 päivään joulukuuta 1989 alkaen kaikkiin edellämainittuihin vesistöihin.

5 artikla

1 Jäsenvaltiot voivat lykätä 3 ja 4 artiklassa mainittua soveltamispäivää enintään 31 päivään joulukuuta 1992 asti, mikäli vakavat tekniset ja taloudelliset vaikeudet niin vaativat ja sillä edellytyksellä, että komissiolle annetaan 31 päivään joulukuuta 1989 mennessä ohjelma 3 ja 4 artiklassa mainittujen jätteiden vesistöön upottamista ja päästön tehokkaasta vähentämisestä, niin että se saadaan lopullisesti kielletyksi viimeistään 1992. Viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin antamisesta on komissiolle ilmoitettava(2) näistä tapauksista, ja kuultava sitä niistä. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2 Mikäli on jäsenvaltioita, jotka käyttävät hyväkseen 1 kohdassa säädettyä valinnanvapautta, mutta eivät pysty täyttämään 4 artiklassa säädettyjä vaatimuksia 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä, komissio voi myöntää tästä kuuden kuukauden lykkäyksen. Komissio voi myöntää kuuden kuukauden lykkäyksen myös 1 kohdassa mainittujen ohjelmien jättämiselle jäsenvaltion pyynnöstä, jolla on vaikeuksia omien lupamenettelyjensä vuoksi.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteiden päästöjä vähennetään seuraavien määräysten mukaan:

a) olemassaolevista, sulfaattimenetelmää käyttävistä teollisuuslaitoksista:

— heikko happojäte ja neutraloitu jäte on vähennettävä 31 joulukuuta 1992 mennessä kaikissa vesistöissä alle 800 kg:n kokonaissulfaattimäärään tuotettua titaanidioksiditonnia kohti (toisin sanoen vastaten SO4-ioneja vapaassa rikkihapossa ja metallisulfaateissa),

b) olemassaolevista, kloorimenetelmää käyttävistä teollisuuslaitoksista:

— heikko happojäte ja neutraloitu jäte on vähennettävä 31 joulukuuta 1989 mennessä kaikissa vesistöissä seuraaviin kokonaiskloorimääriin tuotettua titaanidioksiditonnia kohti (ts. vastaten Cl-ioneja vapaassa suolahapossa ja metallikloridеissa):

käytettäessä luonnonrutiilia 130 kg;
käytettäessä synteettistä rutiilia 228 kg;
käytettäessä kuonaa 450 kg.

Jos laitos käyttää useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on arvoja sovellettava samassa suhteessa kuin näitä malmeja on käytetty.

7 artikla

1 Muiden kuin sisäisten pintavesien osalta jäsenvaltiot voivat lykätä 6 artiklan a kohdassa mainittua käyttöönottopäivää korkeintaan 31 päivään joulukuuta 1994 asti, mikäli vakavat tekniset ja taloudelliset ongelmat niin vaativat ja sillä edellytyksellä, että komissiolle annetaan 31 päivään joulukuuta 1989 mennessä ohjelma tällaisten jätteiden päästöjen tehokkaasta vähentämisestä. Tämän ohjelman mukaan on seuraavat päästörajat tuotettua titaanidioksiditonnia kohti saavutettava seuraaviin päivämääriin mennessä:

(1) 'Laivoilla ja ilma-aluksilla' tarkoitetaan kaikenlaisia vedessä kulkevia ja ilmassa liikkuvia aluksia. Tämä ilmaus käsittää ilmatyynyalukset, kelluvat alukset, joko omalla käyttövoimalla tai ilman, sekä kiinteät ja kelluvat lautat

(2) Nämä tiedot on annettava direktiivin 78/176/ETY 14 artiklan perusteella tai erillisinä, mikäli olosuhteet niin vaativat

— heikko happojäte ja neutraloitu jäte: 1 200 kg 31 päivään joulukuuta 1992,

— heikko happojäte ja neutraloitu jäte: 800 kg 31 päivään joulukuuta 1994.

Viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän direktiivin antamisesta on komissiolle ilmoitettava(1) tällaisista tapauksista, ja neuvoteltava niistä komission kanssa. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2 Jäsenvaltiot voivat lykätä 6 artiklan b alakohdassa mainittua käyttöönottopäivää korkeintaan 31 päivään joulukuuta 1992 asti, mikäli suuret tekniset ja taloudelliset vaikeudet niin vaativat ja sillä edellytyksellä, että komissiolle annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1989 ohjelma tällaisten jätteiden päästön tehokkaasta vähentämisestä niin että 6 artiklan b alakohdassa määrätty päästöraja voidaan saavuttaa viimeistään 1992. Viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän direktiivin antamisesta komissiolle on ilmoitettava(1) näistä tapauksista ja sitä on kuultava niistä. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

8 artikla

1 Edellä 6 artiklassa säädettyjen velvoitteiden osalta jäsenvaltiot voivat valinnaisesti käyttää pitoisuustavoitteita, jotka on asetettu niin, että niiden vaikutukset ympäristönsuojelun ja kilpailun vääristymisen välttämisen kannalta ovat vertailukelpoisia päästörajojen vastaavien vaikutusten kanssa.

2 Jos jäsenvaltio käyttää valinnaisesti pitoisuustavoitteita, sen on esitettävä komissiolle ohjelma(1), jossa osoitetaan, että kyseisillä toimenpiteillä on vaikutus, joka ympäristönsuojelun ja kilpailun vääristymisen välttämisen kannalta on vertailukelpoinen päästörajojen vastaavien vaikutusten kanssa niihin päivämääriin mennessä, jolloin näitä päästörajoja on sovellettava 6 artiklan mukaisesti.

Tämä ohjelma on toimitettava komissiolle viimeistään kuusi kuukautta ennen kuin jäsenvaltio aloittaa suunnitelmiensa pitoisuustavoitteiden soveltamisen.

Komissio vahvistaa tämän ohjelman direktiivin 78/176/ETY 10 artiklassa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti.

Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

9 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päästöjä ilmakehään vähennetään seuraavien säännösten mukaisesti:

a) kun olemassaolevat teollisuuslaitokset käyttävät sulfaattimenetelmää:

   i) pölypäästöt on rajoitettava 31 päivään joulukuuta 1990 mennessä määrään, joka on korkeintaan 50 mg/nm³(2) päälähteistä ja korkeintaan 150 mg/nm³(2) mistä tahansa muusta lähteestä(3);

   ii) SO_x-päästöt, jotka syntyvät uutto- ja kalsinointivaiheista titaanidioksidin valmistuksessa, on rajoitettava 1 tammikuuta 1995 mennessä määrään, joka on korkeintaan 10 kg SO_2-ekvivalenttia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;

   iii) jäsenvaltioiden on asetettava velvollisuus asentaa laitteet, joilla estetään happopisaroiden päästöt;

   iv) jätehappojen käsittelylaitokset eivät saa päästää enempää kuin 500 mg/nm³ SO_x:ää laskettuna SO_2-ekvivalenttina(4);

   v) laitokset, joissa pasutetaan jätteenkäsittelystä syntyviä suoloja, on SO_x-päästöjen rajoittamiseksi varustettava parhaalla saatavilla olevalla teknologialla, josta ei aiheudu liiallisia kustannuksia;

b) kun olemassa olevat teollisuuslaitokset käyttävät kloorimenetelmää:

   i) pölypäästöt on rajoitettava 31 päivään joulukuuta 1989 mennessä määrään, joka on korkeintaan 50 mg/nm³(2) päälähteistä ja korkeintaan 150 mg/nm³(2) kustakin muusta lähteestä(3);

   ii) klooripäästöt on rajoitettava 31 joulukuuta 1989 mennessä päivittäiseen keskimääräiseen pitoisuuteen, joka on korkeintaan 5 mg/nm³(5) ja korkeintaan 40 mg/nm³ kullakin hetkellä.

2 Tällä direktiivillä ei vaikuteta direktiivin 80/779/ETY säännöksiin.

3 Ilmakehään tapahtuvien SO_x:n päästöjen viitemittausten menettelytapa on esitetty liitteessä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkastettava 6, 8 ja 9 artiklassa eriteltyjä arvoja ja päästöjen vähenemistä kunkin laitoksen todellisessa tuotannnossa.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikkien titaanidioksiditeollisuuden jätteiden ja erityisesti niiden jätteiden, joiden päästö tai upottaminen veteen tai päästö ilmakehään on estettävä:

— syntyminen estetään tai ne käytetään uudelleen, milloin se teknisesti ja taloudellisesti on mahdollista,

(1) Nämä tiedot on annettava direktiivin 78/176/ETY 14 artiklan perusteella tai erillisinä, mikäli olosuhteet niin vaativat

(2) Kuutiometri 273 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa

(3) Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne pienemmätlähteet, jotka eivät ole niiden toimenpiteiden alaisia

(4) Uusille rikastusprosesseille komissio voi hyväksyä erilaiset arvot, jos jäsenvaltiot voivat osoittaa, että tämän standardin saavuttamiseksi ei ole käytettävissä sopivaa tekniikkaa

(5) Tämän määrän katsotaan vastaavan korkeintaan 6 g:aa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti

— ne käytetään uudelleen tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä tai vahingoittamatta ympäristöä.

Sama koskee myös jätteitä, jotka syntyvät edellä mainittujen jätteiden uudelleenkäytöstä tai käsittelystä.

12 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1989. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ARANZADI

LIITE

Kaasumaisten SO_x-päästöjen viitemittausten tarkastusmenettely

Kun lasketaan erillisten laitosten päästämiä SO_2:n ja SO_3:n määriä sekä SO_2-ekvivalenttina ilmaistuja happopisaroita, on otettava huomioon kyseisten erillisten toimintojen kestäessä päästetyn kaasun tilavuus ja samaan aikaan mitattu keskimääräinen SO_2/SO_3-pitoisuus. SO_2/SO_3:n virtaama ja pitoisuus on määriteltävä samoissa lämpötila- ja kosteusolosuhteissa.